

vi ere i vor Ret til ligesom andre Medlemmer i Salen at bringe de Ting frem, som vi mene bør være Genstand for offentlig Debat, og bringe dem frem paa den Maade, vi anse for mest hensigtsmæssig. Kun dette og ikke noget som helst andet Hensyn er det, der har ledet os til at stille vor Forespørgsel. Jeg er tilbøjelig til at tro, at de Medlemmer, der have overværet denne Forhandling i Fjorgaars og i Dag og have set, hvilken stor Interesse den har vakt, og hvor mange der har ønsket at deltage i den, ville indrømme, at denne Sag er stor og betydningsfuld nok til at være Genstand for en særlig Drøftelse og til ikke at blive kastet i Hartkorn med alle de Snesje større og mindre Spørgsmaal, der efter gammel Skik drøftes ved Finanslovens 1ste Behandling. Jeg tror, at det stemmer bedre med denne Sags Værdi og store Betydning, og at den vil være langt bedre tjent med at blive Genstand for en særlig Behandling, saaledes som den nu bliver. Med Hensyn til det ærede Medlems Frygt for, at det Parti, hvortil jeg hører, skulde ville tiltage os en særlig Ledelse i denne Sag, efter at vi nu ikke længere have Ledelsen her i Tinget, maa jeg sige, at den Frygt synes mig fuldstændig overflødig og umotiveret fra den ærede Talers Side. Hvorledes i Alverden skulde vi dog bære os ad med at lede denne Sag i andre Baner, end det Flektal, der sidder her, vil have den ledet i? Det ere vi selvfølgelig ude af Stand til, selv om vi ønskede det — hvad vi i øvrigt ikke gøre, for jeg er ganske overbevist om, at der med Hensyn til denne Sag ikke er nogen principiel Modsatning mellem den Gruppe, hvortil jeg hører, og det ærede ledende Parti her i Salen, Venstrereformpartiet. Jeg antager, at vi i denne Sag væsentlig have samme Maal for Øje, det Maal, som saa ofte er blevet fastslaaet her i Folketinget gennem dette Tings Afstemninger, nemlig Statsdrift paa Søhærgrouten.

Jeg skal saa henvende et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Roskilde (Rosleff), som jo fremkom med adskillige Øringer, som jeg i øvrigt kan slutte mig til. Jeg tror imidlertid, at det ærede Medlem greb fejl den Gang da han rettede en Kritik mod den Maade, hvorpaa jeg havde taget Sagen, for saa vidt han mente, at det ikke var rigtigt at rette Hovedkritikken mod Kontrakten. Han mente, at Hovedfejlen laa i Kontraktens Overholdelse, i den Maade, hvorpaa den blev overholdt og gennemført — eller rettere ikke overholdt. Det ærede Medlem brugte der en, som det forekom mig, mindre vel overvejete Øring, idet han sagde, at, var Kontrakten blot bleven overholdt, saa

var der ikke noget at klage over. Hvis det ærede Medlem vil gennemgaa de Foredrag, der ere holdte af mig og af det ærede Medlem for Randers Amts 3dje Valgkreds (Staarup) og vil sammenholde dem med Kontrakten, saa tror jeg imidlertid, at han vil indrømme os, at vi have Ret i, at alle de Hovedanter, som af os bleve paapegede, bunde i Kontrakten og ikke i Kontraktens Udførelse. Det er ganske rigtigt, at der er et Punkt i Kontrakten, der ikke er overholdt; det er det om Ventilationsvoogne. Det er imidlertid et Punkt af en ganske særlig Betydning, idet det jo drejer sig om Foranstaltninger, som vedkommende engelske Jærnbaneelskab skal gennemføre, men som vi maa holde os til det forenede Dampstibselskab om, vi kunne imidlertid ikke gøre det forenede Dampstibselskab saa umiddelbart ansvarligt for det som for selve Parten. I øvrigt vil det ærede Medlem finde, at vi være saa langt fra at staa os til Taals med Kontrakten, selv om den blev overholdt efter sin Ordlyd, at netop alle de væsentligste Stævninger ved Transporten over Søhærg, som vi fremhævede, vilde blive staaende, selv om Kontrakten blev opfyldt til Punkt og Prikke. Der vil blive staaende den langsomme Befordring — der kan jo sejles op til 48 Timer uden Bøde — der vil blive staaende de for Varnernes Kvalitet saa højt uheldige Transportforhold, at man f. Eks. kan transportere let saltet Klæst i Transportrum, der paa almindelige Sommerdage have en Varmegrad af 16 til 18 Gr. Celsius, der bliver staaende den højt primitive Ustøling af Smørret og endelig Taksterne, som man ogsaa finder for dyre. Altsaa alle de Anker, som altid maa knytte sig til et privat Selskabs Besørgelse af denne Fart, blive staaende. Altsaa har det ærede Medlem Ret i at sige, at Kontrakten kan være god nok. Nej, Kontrakten er ikke god nok, det er netop Kontrakten, som vi maa rette vore Bestræbelser paa at saa ændret, og helst, om muligt, maa vi se at saa det hele Forhold ændret fra Bunden af, der ved at Staten overtager Driften.

Jeg skal saa vende mig til den højtærede Minister, og det bliver naturligvis min Hovedopgave i Dag. Jeg skal da begynde med at fastslaa og udtale min Glæde over, at den højtærede Minister ikke paa noget eneste Punkt af Betydning kunde eller forsøgte paa at afkræfte de Anker, der med Hensyn til Søhærgrouten ere udtalte her af det ærede Medlem for Randers Amts 3dje Valgkreds og af mig. Ja, jeg er for saa vidt ikke glad derover, som det skulde have glædet mig, hvis den højtærede Minister virkelig skulde kunne have fremsført Rends-